

Μεσσηνίας, οὐδὲ κἀν χειροκροτήματα δὲν τῷ ἀπέφερον. Τὰ στόματα τῶν ρητόρων τοῦ ἐσφραγίσθησαν. Οὐδὲ κἀν ἓνα Ἰάκωβον Α΄. μᾶς εἶπεν ὁ Κασσιμάτης, ὁ ζηλώσας δόξαν Ἰσκαριώτου, οὐδὲ ἐν Supinum ἐτόλμησε νὰ προφέρῃ ὁ Τζάνης. Βλέπει τὴν ἐπιζωοτιαν ἐνσκήψασαν ἐπὶ τοῦ ποιμνίου του, βλέπει τοὺς γύπας καὶ τοὺς ἰέρακας τοῦ Τρικούπη σπαράσσοντας ἀνηλεῶς τοὺς ἀσθενεῖς νεοσσοὺς, οὓς ἐξεκόλαψε διὰ τῆς βίας εἰς τὰ γηράματά του, καὶ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ. Καὶ ἐν τούτοις προσπαθεῖ νὰ παρατσίνη τὴν ἐπιθάναντον ταύτην ζωὴν ὀλίγας ἔτι ἡμέρας διὰ φίλτρων καὶ διὰ τονικῶν ποτῶν ! . .

* * *

Ἄν ἤμην μυθιστοριογράφος, μιμούμενος τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ ἐν τοῖς Ἀθλίοις, θὰ ἔγραφον ὡς ἐξῆς τὸν ἐπίλογον τοῦ μακροῦ δράματος, ὅπερ ἀρξάμενον διὰ τῶν πολεμικῶν διακοινώσεων, καὶ τῶν θουρίων τῶν παρατάξεων, διῆλθε διὰ τῆς σκολιᾶς διόδου τῶν βεβιασμένων ὀπισθοχωρήσεων, διὰ τῶν ἀνεξερευνητῶν θηβαικῶν λαβυρίνθων, καὶ ἀφίκετο μέχρι τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Τσουμέρκων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἀμβράζη.

«Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἄνθρωπος πολὺς, λευκὸν ἔχων μύστακα καὶ λευκὰς ὑπὸ τὸ χεῖλος τρίχας, ἔκειτο μὲ ἄθυμον καὶ κατηφῆ ὄψιν, ἀναγινώσκων ἐντὸς τοῦ γραφείου του τὸν πρὸς Εὐτρόπιον λόγον τοῦ Χρυσοστόμου, μετρῶν ἀφηρημένως τοὺς 180 κόκκους τοῦ κομβολογίου του. Χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ τὸ κομβολόγιον εἶχε λυθῆ καὶ οἱ κόκκοι διεσπάρησαν ἀτάκτως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅτε δὲ ἀνένηψεν εὖρε μεταξὺ τῶν δακτύλων του δύο μόνους κόκκους, τούτέστι τὸν ἰδικόν του καὶ τὸν τοῦ Παπαμιχαλοπούλου. Κατανοήσας τὸν φοβερὸν οἰωνόν, ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν ν' αὐτοκτονήσῃ διὰ δηλητηρίου μασσῶν ἐν παρακείμενον φύλλον Παλιγγεσίας περιέχον ἐν ἄρθρον γραφὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτε αἴφνης ἡ θύρα ἀνεῴγη καὶ ἐπεφάνη ὁ συντάκτης τοῦ Ὀλύμπου, ὅστις τῷ ἤρπασε τὴν χεῖρα λέγων

— Πρέπει νὰ ζήσης διὰ τὴν Πατρίδα ! »

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Κάπως ἀσπλάγχχνως ἔφερον εἰς φῶς τὰς ἡλικίας ὁ κ. Πετμεζᾶς.

Σολιώτης

Καὶ ἄλλοτε ὁ νόμος ἐσφραγίσθη ἐπὶ τοῦ βήματος.

ὁ αὐτὸς

Δὲν εἶμαι Κάλχας, οὐδὲ Πάπας ἀλάνθαστος.

Στεφανίδης

Παρακαλῶ περὶ τῆς ἡλικίας μου νὰ μὴ ἑμιλήσης πλέον.

Σωτήριος πρὸς Ἀθανάσιον

Αἱ ἐνστάσεις ἁμοιάζουσι πρὸς τὰ κύματα, τὰ ὁποῖα εἶδον εἰς τὸν Ὀκεανόν.

Ρηγόπουλος

Ὅταν λέγωμεν διατύπωσιν, δὲν ἐννοοῦμεν οὐσίαν.

Λουζιτας

Ὁ ὄρκος εἶνε ἄξων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ αὐτὸς

Οἱ καλοὶ ὀρκιζόμενοι συνναυαγοῦν μετ' αὐτῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ αὐτὸς

Τὸ σύνταγμα εἶνε συμβόλαιον ἐπιβάλλον εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων capitis diminutionem

Ὁ αὐτὸς

Ὅσάκις, κύριοι, αἱ μεγάλαι γενεαὶ τοῦ Οἰτύλου συμμαχοῦσι, τὰ ἀποτελέσματα εἶνε πάντοτε βέβια.

Α. Μαυρομιχάλης

Ἐν Οἰτύλῳ, κύριοι, ἐρχόμεθα εἰς πλήρη ἐπαρῆν μετὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας.

Ὁ αὐτὸς

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου ὑπάρχει ἐν πράγματι, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἐδῶ πολλά ὀνόματα ἁμοιάζουσι καθολοκληρίαν.

Ὁ αὐτὸς

Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν δὲν ἐγνώριζον, ὅτι θὰ λάβου τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σας.

Ἀμβράζης

Ἡμεῖς οἱ φοιτηταὶ συνειθίζομεν νὰ κρύπτουμεν τὴν ἡλικίαν μας.

Ὁ αὐτὸς

Ὅσα ὁ κ. Λεβίδης ἐλάλησε τὰ ἐλάλησε παρακινήσει ὑφ' ἐνὸς ἑτέρου, ὁ ὁποῖος κάθεται εἰς τὴν δεξιάν καὶ δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω, καὶ δὲν προσβάλλου κανένα, ἀφ' οὗ τὰ ἀποδεικνύω.

Ὁ αὐτὸς

Πιστεύω, κύριοι βουλευταὶ, ὅτι ὅλοι ἀνεγνώσατε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, τὸ ὀνομαζόμενον Ἀθλίοι, καὶ θὰ παρακαλέσου τὸν κ. Δεσποταῖον νὰ μὴ με διακόπτῃ καθὼ ἐξάδελφους τοῦ κ. Καραπάνου, ἀλλὰ νὰ με ἀκούῃ.

Ὁ αὐτὸς

Ἐγὼ, κύριοι, εἶμαι ὁ Γιαστούρας, σεῖς οἱ δικασταί.

Ὁ αὐτὸς

Οἱ συγγενεῖς μου μοῦ γράφουν, ὅτι θὰ περιπλανῶνται ὡς ἔρημα πουλιὰ.

Ὁ αὐτὸς

Δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω τὸ μηδαμνόν μου ὑποκείμενον.

Ὁ αὐτὸς

Αὐτὰ ἔχου νὰ σᾶς παρουσιάσω περὶ τῆς ἐνηλικιότητός μου ἔχω καὶ τὴν παρουσίαν μου.

Ὁ αὐτὸς

Ἐγὼ, ὡς δημόσιος ἄνθρωπος, ἀπέκρουσα πάντοτε εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τοὺς ἐντοπίους χωροφύλακας.

Α. Μαυρομιχάλης

Διὰ τοῦ δεκατισμοῦ πίπτει ἡ ὑπόληψις τῆς Βουλῆς.

Δημητρακάκης

Ἐάν ἐξετάσωμεν, κύριοι, πόσα ἐγκλήματα ἐπραξεν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πρὶν εἰσελθῶμεν ἐνταῦθα, πολλοὶ ἤθελον λείπει ἀπ' ἐδῶ.

Ὁ αὐτὸς

Εἶνε ζήτημα ἀποδοκιμάσεως; μᾶς εἶπεν ὅλους κακούργους.

Στεφανίδης

Σᾶς ἐρωτῶ, κύριοι, ἀναξαιρέτως, ἐάν ποτε ὡς μάρτυρες ἢ ὀπωσθήποτε ἐξεταζόμενοι, εἶπατε ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν σας;

Δημητρακάκης

Ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶπέ ποτε τὴν ἡλικίαν του;

Ὁ αὐτὸς

Ὅμιλῶ ἐντὸς τοῦ κανονισμοῦ καὶ εἶμαι ἐντὸς τοῦ νόμου.

Λεβίδης

Νομίζετε, ὅτι ὁ κ. Ἀμβράζης ἠδύνατο νὰ χάσῃ τὴν ἡλικίαν του;

Ὁ αὐτὸς

Πρέπει νὰ πιστεύσῃτε τὴν δήλωσιν ἐνὸς νέου ἀγνοῦ καὶ καθαροῦ, οἷος ὁ κ. Ἀμβράζης.

Καπετανάκης

Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὄψιν τοῦ κ. Ἀμβράζη καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ ἀμφιβολίαι εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου. . . . .

Ὁ αὐτὸς

Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρόποτε ἐγένετο λόγος περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου. (Χειροκροτήματα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου).

Α. Μαυρομιχάλης.

Νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ παύσωμεν συζητῶντες καὶ ἀγορεύοντες.

Κ. Κουμουνδοῦρος

Αἰσθάνομαι, κύριοι, ὅτι κλονίζομαι εἰς τὸ βῆμα.

Τζάνης

Κόρπας. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Πετμεζᾶ, νὰ σᾶς εἶπω. — Δὲν σὲ συγχωρῶ.

Tête en os

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Βαλτινὸς μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Βάλτου καὶ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῆς Βουλῆς, ἔχει ὅλον τὸ δικαίωμα τοῦ κόσμου νὰ λέγηται *Βραλτινός*.

* *

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνδοῦρου, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, κατέ-

λιπεν ἀποχωροῦσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν λοιπὴν Ἐλλάδα τὴν εὐλογίαν τῆς.

* *

Ὁ Ἀμβράζης βουλευτὴς Τζουμέρκων, ἀγορεύων *pro domo* ἀπὸ τοῦ βήματος ἀνεμνήσθη τῆς δίκης τοῦ *Γιαστούρα* ἢ βουλή μετὰ τὴν ἀποβολὴν του ἐμνήσθη, ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ καθαρῖσῃ τὸν τόπον του ἢ *ἀγιαστούρα*.

* *

Ὅτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐλθὼν ἐκ τῆς ἐπαρχίας του ὁ βουλευτὴς Νάξου κ. Βαρότσης ἠρώτα μετ' ἀπορίας τὸν κ. Στεφανίδην τοὺς λόγους, δι' οὓς τόσον αἰφνιδίως ἤλλαξε τὰ μέχρι χθὲς καὶ πρῶν πολιτικά του φρονήματα, ὁ κ. Στεφανίδης εἶπε μετὰ τοῦ συνήθους ὕφους, « φίλε, ἐδῶ τοῦ ἤλαμεν πρέπει νὰ κόψωμεν ὅλα τὰ κακὰ ».

— « Εὐχομαι νὰ ἔχῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα, ὑπέλαθε μετ' εὐστόχου τῷ ὄντι ἐτοιμότητος ὁ κ. Βαρότσης, διότι θὰ κόψωμεν πρῶτην πρῶτην τὴν γλῶσσάν σου. »

Φίλτατε Ἀσμοδαῖε

Δὲν ἤξεύρω διὰ τί, ἐν ᾧ πολλοὶ καθ' ἐκάστην πολλὰ γράφουσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ ἕκαστος προτείνει καὶ ὑποστηρίζει τὰς ἰδίας θεωρίας ἢ ὑποδεικνύει κάπ τι ἐκ τῶν κακῶς ἐχόντων, δὲν ἤξεύρω, λέγω, διὰ τί οὐδεὶς μέχρι τοῦδε δὲν ὑπέδειξε δύο τινά. Δὲν ἔτυχε δηλαδὴ νὰ μάθω, φίλε διάβולה, κατὰ πόσον ἔχεις ὀξείαν τὴν ὄσφρησιν καὶ κατὰ πόσον καὶ τῆς αἰσθήσεως ταύτης ἢ λεπτότης συνάδει πρὸς τὴν ἐγνωσμένην ὀξύτητα ἄλλων σου αἰσθήσεων, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶνε ἀμβλεῖα ἢ ὄσφρησις σου, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι καὶ μετὰ τὰς δύο σου χεῖρας θὰ *στουπάωκ* τὴν μύτην σου ὅταν διέρχῃσαι διὰ τῆς πλατείας τοῦ πολυθρυλλήτου καὶ πολυστενάκτου νέου θεάτρου, ἔνθα κεῖνται πρὸς τὸ παρὸν τὰ *αναγκαῖα* τῆς πρωτοφυλακῆς, ἢ ὅταν διέρχῃσαι τὸ μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κήπου τῶν δακρύων στενὸν, ὅπου μετὰ τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος θερισμὸν τοῦ τύπου, ἐκρίθη καλὸν νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κήπου *μνημεῖον*, εἰς μνημόσυνον ἀληθῶς διηγετικὸς καὶ αἰώνιον τῆς ἐν Ἀθήναις βρώμας. Ὁ διερχόμενος λοιπὸν ἢ διὰ τῆς πλατείας τοῦ νέου θεάτρου ἢ πρὸ τῆς γωνίας ἐκείνης τοῦ κήπου (τώρα ὅπου ἔγεινε δημοτικὸς ὁ κήπος ὡνομάσθη, νομίζω, τὸ δάσος) καὶ μὴ λαμβάνων τὴν πρόνοιαν δι' ἄλλης ὁδοῦ μακροτέρας νὰ παρακάμπῃ τὰς δύο ἐκείνας δυσώδεις ἐστίας, ὅπως κάμνω ἐγὼ, ὄσφραίνεται ὄχι πλέον δυσώδη ἀποφορὰν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν κοιλιακὸν τύπον ἐναερκωμένον. Πῶς οὐδεὶς ἀκόμη, ἐφ' ὅσον ἤξεύρω, οὐδὲν περὶ τῶν δύο τούτων μολυσματικῶν μηχανῶν ἀνέφερον ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Ἐχω καὶ ἄλλα, φίλτατε Ἀσμοδαῖε, περὶ ἐν προσεχῶς.

Ἀρτιτυφικός.